

Beste mensen,

Vorige week had ik het over vluchten. In veel Psalmen wordt gesproken over God als veilige Toevlucht, een Schuilplaats in een woelige wereld.

De uitdrukking: vrees niet! Komt veel in de Bijbel voor. Dat moet blijkbaar vaak gezegd worden. Als een engel bij de herders komt om goed nieuws te brengen, zijn ze bevreesd. Het is ook een uitzonderlijke situatie: een bode uit de hemel spreekt tegen mensen. Ook de vrouwen bij het graf waren bevreesd (Marcus 16). In het gewone leven is men wel vaker bevreesd: voor ziekte, voor ruzie, voor de toestand in de wereld, voor omstandigheden waarin je je onzeker voelt, die je niet in de hand hebt.

Angst is niet zo vreemd, het gevoel dat ons waarschuwt in een gevaarlijke situatie. Een innerlijke stem die ons zegt of we iets wel of niet moeten doen. Er is denk ik niemand die niet eens bang is, niet iedereen is een held. Er is vrees waar ieder wel eens mee te maken heeft, maar er is ook vrees waar sommigen speciaal last van hebben: hoogtevrees, pleinvrees, vlieg angst, smetvrees, mensenschuwheid, angst voor spinnen.

Je hoeft het gevaar niet op te zoeken, maar je kunt het niet altijd vermijden. Angst voor de tandarts is begrijpelijk, maar als die ons weerhoudt ons te laten behandelen, wordt het in de toekomst waarschijnlijk erger. Als een angsthaas wegloopt voor een jager is dat wel verstandig.

Het woord angst heeft te maken met engte, opgesloten zitten in benauwde omstandigheden. Jona riep om hulp vanuit de vis. In de Psalmen roepen wie in benauwdheid zitten om Gods hulp, (zoals in Psalm 107), de discipelen zijn angstig in de storm. Er staat zelfs dat Jezus beangst begon te worden in Getsemané.

We leven in een veelbewogen tijd, wat zal de toekomst brengen, er is onzekerheid en bezorgdheid: de poolkappen, Afghanistan, Corona. Als er geschreven staat: wees niet bezorgd! (Mattheus 6), klinkt dat wel mooi, maar toch zijn we vaak wel bezorgd. Ook vrome mensen blijven bezorgd, het zijn niet allemaal onbezorgde flierefluiters, die niet bang zijn voor gevaar. De Bijbel blijft bij herhaling zeggen: vrees niet en wees niet bezorgd!

De gevaren van het leven moet je denk ik onder ogen zien en niet onderschatten, maar ze moeten ons niet gaan beheersen. We moeten ons niet laten tiranniseren door angst en paniek, die ons redeloos maken. Angst kan een goede raadgever zijn bij gevaar en ons waakzaam houden, maar als het leidt tot wanhoop, schiet het zijn doel voorbij. Angst moet niet aanzetten tot verlamming maar tot passende maatregelen. Geloven is vertrouwen dat God zorgt, ook in de toekomst, Hij laat Zijn schepsels niet zomaar uit Zijn handen vallen. We mogen geloven in de God van de Opstanding, Die niet op onze ondergang uit is maar op ons leven. Angst en wanhoop hebben niet het laatste woord.

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk